

ИМАМЪ СИ РОДИНА

Имамъ си родина и надъ нея
денемъ грѣе синьото небе.
Вечеръ свѣтятъ звездни полюлеи
и гаси ги сутринъ свѣтъль день.

Но когато нощемъ се завръщамъ
на стрѣхитѣ тъмното поелъ,
чувствамъ, какъ до родната ми кжца
дебне врагъ, въ ржката съ парабелъ.

Учеше ме, майко, ти съсъ притчи
да обичамъ всички като тебъ.
Бихъ обичалъ, майко, бихъ обичалъ,
но ми трѣбва свобода и хлѣбъ.